

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A szellemes kommentátor.

Pécs, 1899. január 23.

A „Pécsi Napló“ tegnapi számának távirati rovatában »*Apponyi mint diktátor*« cím alatt közlővén lényeges tartalmát annak az elaborátumnak, a melyet Apponyi Albert a kormány békeföltételeire adandó válasz gyanánt készített s az ellenzéki megbizottak egyhangulag elfogadtak, az egyes pontozatokat zárójel között szellemes megjegyzésekkel kíséri, ezzel igyekezvén segítségére lenni a nézete szerint kiskorú olvasóközönségnek, hogy az ellenzék kívánalmait könnyebben megérthesse.

Ezek közül a glosszák közül különös figyelmet érdemel az a megjegyzés, a melyet a szellemes kommentátor a választási törvény revíziójára s a házszabályok módosítására vonatkozó ellenzéki pontozatokhoz fűzött, mert olyan beismerést foglal magában, a melynél ékebben az ellenzéki küzdelem jogosultságát az elfogulatlan közvélemény előtt igazolni nem is lehetne.

Miután előrebocsátja, hogy az ellenzék abban az elaborátumban „a választási törvény revíziójára vonatkozólag a diskusziót és a megegyezést kilátásba helyezi, úgy a házszabályok módosítását is, ha garanciát kap a választások tisztaságára; de mindezen engedményeket csak egy új kormánynak hajlandók megadni“, hozzáteszi a következő magyarázatot: „Bánffy

tehát siessen lemondani és a szabadelvű-párt öngyilkosságát elkövetni, hogy végre a nemzetipárt joggal remélhesse, hogy többségre jut, amely remény azonban nem fog teljesedésbe menni sohasem.«

Ime tehát az igazság ereje, amely önkénytelen vallomástételre kényszerítette a Pécsi Napló kommentátorát, aki mikor az ellenzék szándékát elferdíteni törekedett, épen akkor vallotta be, hogy a választások tisztaságának biztosításával a szabadelvűpárt öngyilkosságát követne el, mert tiszta választások esetén más pártok is joggal remélhetnék, hogy többségre jutnak, de a míg a mai választási rendszer megbolygatva nem lesz, addig ez a reménység nem fog teljesedésbe menni sohasem, mert Magyarországon úgy van berendezve a népképviselői alkotmány, hogy választásokon többségre jutni az olyan pártnak, a melyet nem a kormányhatalom támogat, absolute lehetetlen, ha mégannyira mellette lenne is a nemzet közvéleménye.

Az a cél, amely az ellenzékét könyörtelen harcra egyesítette a Bánffy-kormány ellen, az ellenzéki békepontozatok világos tanúsága szerint nem más, mint megvédeni a nemzet számára törvényben biztosított jogát a gazdasági önállósághoz s visszaszerezni a nemzet számára azt az alkotmányos befolyást a törvényhozás megalakítására, ennek független működésére, helyi önkormányzatának gyakorlására, a melyet

neki az 1848-iki alaptörvények biztosítottak, de a melyeket a Tisza-rendszer uralma alatt a kormányhatalom tőle elragadott.

Ezért állította föl az ellenzék békeföltételül egyrészt a gazdasági kérdésben a nemzet önrendelkezési jogát, úgy amint az az 1867 : XII. t. cikkben főtartva s az 1898 : I. t. cikkben kifejezve van, másrészt pedig a választási törvény revízióját, hogy a nemzet törvényhozói akarata hamisítatlanul érvényesülhessen szabad választások útján.

Ez utóbbi célnak az elérésére követelte az ellenzék a cenzus egyenlősítését, a választói jog kiterjesztését, az adóhátralék jogfosztó hatályának megszüntetését, a választások fölötti kuriai bíraskodást, a tisztviselők szolgálati pragmatikáját, a nyugdíjtörvény módosítását, a vicinális vasutakra vonatkozó törvény revízióját, az inkompatibilitás szigorítását, a törvényhatósági és községi választásoknál a szabad választást illuzoriussá tevő hatósági beavatkozás korlátozását.

Ezeket a föltételeket a kormány nem fogadta el egyik irányban sem; nem a gazdasági önállóságra vonatkozólag, mert Bécsben kötelezte magát az országnak törvény szerint életre kelt önállóságát végleg fölládozni, nem a választások tisztaságára s a parlament függetlenítésére vonatkozólag, mert a nemzet akaratának hamisítatlan érvényesülése a kormányt önkormány-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Levente-táncestély.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Kedves Jolánka!

Valami rózsás álomból ébredhetett fel magácska — nem is olyan régen — midőn én már az előszoba kilincsét tartottam kezeim között. Természetesen várnom kellett s képezetem szárnyán fűztem tovább megszakított álmait. Pedig már késő délután volt. A széles üvegajtón keresztül a téli nap bucsuzó sugarai verődtek be s a kályha parázsának fényével összekavarodva, valami furcsa színben ragyogatták az előszoba butorait; bizarrságával épen odaillo háttért képezve az én bolondos álmainak.

Hanem azért nem vádoltam ám a magácska ily időben még körülbelül borzas fejecskejét — világért sem — hisz reggelig együtt tartott bennünket a tegnapi nap, mindazonáltal vettem annyi bátorságot magamnak ott a kis diványon ülve, hogy elképzeltem magácskát így félig rendetlenül, a mint ott ül a tükre előtt és összehasonlítottam azzal a kis leánnyal, a ki tegnap . . . No! nem mondom semmi rosszat. Elég nem szép, hogy csak most vallom be, minő gonoszságon törtem fejemet ott a téli verőfény és a parázs-tűz kárpátos keverékében . . .

Az ám! Hanem siessünk a bevezetéssel, mert megharagszanak a jó pécsiek . . . Vége lett a bolondos gondolatoknak, mire bejuthattam a szobácskájába. És maga minő jó volt. Oda ült az ablak mellé, kezébe vette a tegnapi ujságot s — mint ma itt Pécsen a sok-sok szép leány — a kis leányok öntudatlan hiúságával kereste a nevét. Még haragudott is az ügyetlen ujságrókra, mert kék szalag helyett rózsaszínűnek irták azt a szerencsés kapcsot, mely arany hajacskaát összefűzhetette. Azután kritizáltunk s én lassan odatelepedtem egy kis számolýra a lábaimhoz s nem sejtve a jövendőt megígértem, hogy ha elválnék, egy szép mulatságról hosszú levélben mesélek önnek.

És most egyszerre itt van az alkalom, aranyos Jolánka! Tudja Jolánka! van nekünk itt egy örökifjú táncmesterünk, a jó Hercenberger bácsi. Most magácska nagyot néz, mintha ismerős lenne e név maga előtt. Persze, hogy az, hisz ott diszlik az új zongorakottáján, mit karácsonykor vittem haza, hogy ott is megismerjék a pécsi jogászok új táncát. Össze-komponálta, egy csomó bájos leánykát bevezetett mélyeségek titkaiba s szombaton egy örökké emlékezetes estén megülte a keresztelőjét a »Leventének« a jó Hercenberger bácsi. Micsoda ember ez a mi örökifjú mesterünk! milyen mulatságokat tud megteremteni! . . . ej! nem is merem dicsérni, mert még a milyen ember, még is neheztel majd érte.

Nagyban készülődünk a keresztelőre mi

is, hát még az a sok gyönyörű leány. Ezernyi apró baj és kétség között várták a mai napot. Minden öltés, mit itt-ott a készülődő ruhácskán tettek, egy-egy új ábrándot ébresztett a szívbem. Nem is volna rossz föltalálni a kulcsát annak az olvasásnak, mely megnyitná előttünk azt a tündérországot, mit a leányok munka közben ruhájokba varrnak . . . Persze első sorban a magácska ruhájára volnék akkor kíváncsi . . .

Gyönyörű holdvilágos este volt. Nem hiába napok óta a tavasz előlegez boldogságából, de ritka szép esténk volt. Ha egy-egy pillanatra el is bujt jóképű ismerősünk a felhők mögé, az csak azért volt, hogy annál hamisabban kandikálhasson ki a vadonat új ruhára, amint azt a lenge szellő meglebbenti a parányi lábacska körül . . .

Szóval boldogság volt már odakünn is. A Vigadó villanylámpái szakadozva szórták a fényt s egymásután gyűltek az angyalkák. Ha egy-egy pillanatra szünet állt be a kocsi robogásában, megdobbant a bálozó ifjú szíve . . . hátha Ő nem jön el . . . ! Én, látja Jolánka, ezek közé sem tartozom, de azért korántsem irigyeltem tőlük a bizonytalanság után még édesebb diadalt, midőn Ő betoppant. Egyet sóhajtottam s azután átadtam magam annak a hangulatnak, mit az ezerféle illat támasztott s melyet az első csárdás andalító dallama között még jókedvnek is lehetett nevezni.

pártjával együtt könyörtelenül elsöpörné a magyar közélet szinteréről.

Nincs tehát mit csodálkozni azon a kétségbeesett tiltakozáson, a melylyel a mai hatalmi rendszer kreaturái az ellenzék föltételeit fogadták, mert hisz a „Pécsi Napló” kommentátorával együtt tudják valamennyien, hogy azoknak részükről való elfogadása csakugyan egyjelentőségű lenne az öngyilkossággal s az csak természetes, hogy az öngyilkosság ellen kézzel-lábbal tiltakoznak azok, a kikre nézve oly szép az élet, oly édes a hatalom birtokával járó javak élvezete.

Csak hogy egy nemzet sorsának eldöntésénél édes keveset nyom a latban az a kérdés, vajjon azoknak, akik úgy lopták bele magukat a hatalomba, keserűen esik-e a hatalomból való kivonulás, hanem csak az lehet irányadó, hogy a nemzet érdeke megóva, akaratának érvényesülése a saját sorsának intézésénél biztosítva legyen.

Hát ha a választások tisztasága azonos a mostani többség öngyilkosságával, hogyan merészkedik akkor ez a párt hivatkozni arra, hogy őt illeti meg a jog az ország sorsának intézésére, mert *ezzel a joggal őt a nemzet többsége ruházta föl?* S egyáltalán hivatkozhatik-e a nemzet akaratára, mint jogforrásra, ez a párt, mikor az ő uralmát olyan választási rendszer biztosítja örök időkre, amely mellett soha egyetlen más pártnak még csak reménye sem lehet, hogy valaha formai többségre jusson?

A „Pécsi Napló”-nak az a beismerése tehát, hogy az ellenzéki föltételek elfogadásával a szabadelvűpárt öngyilkosságot követne el, mert akkor egy más párt joggal remélhetné, hogy többségre jut, világos bizonyossága annak, hogy a szabadelvűpárt nem a nemzet többségének akaratából kapta megbízatását az ország sorsának intézésére, hanem a kormányhatalom ültette a nemzet nyakára azokkal az alkotmányt kiforgató

eszközökkel, a melyeknek megsemmisítésére az ellenzék leszerelési föltételei törekednek.

Hogy a kormánypárt akar-e öngyilkosságot elkövetni vagy nem, az a nemzetre, mint a küzdőfelek közti ítélőbíróra közömbös, az ítélethozatalnál csak az jöhet figyelembe, hogy melyik részen van a jog és igazság.

Az ellenzék a kiegyezés kérdésében fönnálló törvényt véd, a nemzet számára pedig akaratának érvényesülését kívánja biztosítani; a kormány a gazdasági önállósághoz való jogunkat biztosító törvényt akarja megkerülni s ellenzi a választások tisztaságát s a törvényhozók függetlenségéhez szükséges intézmények létesítését: ez a tényállás világos, nemcsak ténybeli bizonyítékokkal, de beismeréssel is bizonyítva van, az ítélethozathozatal tehát könnyű.

S az ellenzék nyugodt lélekkel várja az ítéletet!

Adler Sándor bűnügye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. január 23.

Ma vette kezdetét a pécsi kir. törvényszéknél Adler Sándor, volt mohácsi gépkereskedő bűnügyének végtárgyalása.

Adler Sándor a mai krachos világban szinte páratlanul vakmerő módon manipulált a gépgyári üzletből kifolyólag a váltóüzlet tövises utjain s neve nem is egyéni név többé, hanem típus, sok tekintetben elsőrangú azok nevei között, kik a mások pénzével, a mások hitelével igyekeznek megrendült anyagi helyzetüket megerősíteni s mikor ez nem sikerül, sőt nyakig usznak a bajban, Amerika, a boldog Amerika felé veszik útjokat. Mit bánják ők, ha megettük is az özönviz, ha egész csomó más embert is magukkal rántanak a bukásba; nekik a fő, hogy megmentésük a bőrüket, ha már a mások pénze és hitele csalfa mód használt segítségével ruinált anyagi állásukat nem is voltak képesek újra szilárdá tenni.

Hanem hát úgy látszik, Amerika sem

Ej! nem is volt az csárdás. A mi új táncunk valami misztikus vegyülete a régi magyar táncoknak, átalakítva ezeknek örökké szép fordulatait a mai kor igényeinek, úgy, hogy egészen határozott joggal sorozhatjuk a szalontáncok közé. Ezt lejteni a mellett az édes zene mellett, mintha fölmerülne előttünk a régi kor, melynek mulatságairól, országszerte híres báljairól ma már csak regélni tudunk. . . . Bele éltük magunkat a »Leventé«-be s álmodozva lejtettük az örökké szép magyar »andalgó« lépéseket.

A Levente tűzbe hozott, mi nem nyugodtunk s a boldogság meglévin, boldogan repültünk egymás után.

Igaz, hogy csak ideig-óráig tartott az én jókedvem s csakhamar erőt vett rajtam régi hangulatom, úgy, hogy pár forduló után már filozofáló kedélylyel nézegettem a párokat.

Szegények, talán nem is sejtették, hogy minő orvul lopom meg boldogságukat, hogy kilopva egy-két szót ajakukról, érdekesebbé tegyem a magácska levelét.

Láttam ott egy leánykát s ha úgy hinni lehet az én szavamnak — nagyon-nagyon szép volt. Elámulva sokáig nézegettem. Úgy fájt lelkemnek, hogy talán sérti vakmerő fellépésem, de tudja Isten, mindent eltűrtem volna, csak hosszan szemlélhessem. Ott táncolt előttem s nagyobb boldogságot találtam szemléletében, mint talán ha én is boldogító hangulattal a párok között forgolódtam volna.

A szilaj akkordok felizgatták a kedélyeket, én még mindig hallgatagon függesztettem reá szememet. Mikor azután egy kissé biggadtan gondoltam meg a dolgot, szégyenkezve fordultam el tőle. Bántott az a tudat, hogy most loptam egy makulát a boldogságból. . . . És igazán így volt, mert míg őt oly megálatkodottan néztem, nem voltam ura egy gondolatnak sem, de midőn megszabadultam a lidércnyomástól s kezdtem kutatni elragadtatásom okát, feltűnt előttem egy kép, kezdett kibontakozni a multból egy édes leányarc és egy ábrándos magyar nóta mellett álmodozva csakhamar előttem állott ön, aranyos Jolánka. Az a régi Jolánka, kire oly nagyon emlékeztetett a mai látvány, az a bájos leányka, ki épen ily tűzzel tudott táncolni, mint ön.

. . . . De itt mintha egyszerre megszűnt volna minden körülöttem. A zene mintha lassan elhallgatott volna, a párok eltűntek volna s én a vakító fényben tündöklő terem helyett valami üres, elhagyott helyen lettem volna. Fölmerült előttem mindaz, mi egy ily mulatság óta köztünk történt s az a tudat, hogy mindez minő hamar következett be, megbolygatta gondolkozásomat. Istenem! hát ez a boldogság, mit e bájos leányka arcáról olvastam le, ez is csak azzá lehet egyszer, esetleg rövid idő alatt, mint a mienk. . . . ?

Látja, édes Jolánka, én már megint philosophálok, pedig már nem lenne szabad bolygatni azt, a mi elmúlt. De mikor én ígére-

kedvez már az anyagi eszközök kényszerítő hatása alatt bűnösökké lett menekülteknek.

A Kriványok már nem is vitorláznak az újvilágba. Adler még átvitorlázott; hanem egyszerre csak meglepte a honvágy, hazajött és önkényt oda állt a bírái elé.

Sokan megijedtek hazatértére. Előbb is egyszer nagy ijedtséget okozott, mikor levelet irt bujdosásából a pécsi vizsgálóbíróknak s abban egész csomó embert nevezett meg bűntársaiul. Mikor pedig hazajött és vizsgálati fogságba kerülve, a vizsgálat megindult ellene, a vádat szintén lenntartotta ellenük, sőt a vizsgálat is olyan adatokat látszott előteremteni, melyek alapján még őt egyén vád alá is helyeztetett a pécsi kir. törvényszék által, nyolc egyén ellen pedig folyt a vizsgálat, de ezeket a törvényszék nem találta vád alá helyezhetőnek. A királyi tábla azonban az őt vádlottat felmentette a vád alól s ma, hosszú két évnek leforgása után, Adler Sándor egyedüli vádlottként állt bírái előtt, hogy beszámoljon

a bűnök

halmazatával az igazságszolgáltatásnak. E bűnök pedig a vádhatározat szerint szép sorban egymásután a következők:

1. *Jackl* Mátyás, máriakémeti lakos kárára Adler 1896. év februárjában 2800 frt kárt okozott; olyaténképen, hogy bár Jackl tartozása nála egy gépvételi ügyből kifolyólag csak 700 frt volt, ő mégis a tőle lejáratni jelzés nélkül kapott váltókat tovább forgatta s mikor csődbe került, az általa forgatott Jackl-féle váltók összege épen 2800 frtot tett ki. Ez tehát a btkv. 379. §-ába ütköző s a 383. §. szerint minősülő *csalás* büntetést képezi.

2. *Faddi* Ferenc és *Szabó* Gergely bezárni lakosok kárára 1895. októbere után egy 200 frtos csalást akkép követett el Adler, hogy egy lejárt váltó fedezésére tőlük kapott új váltót nem a lejárt váltóért értékesítette, hanem külön váltotta be; így a btkv. 399. §-ába ütköző *csalás* büntetést követte el.

3. *Kocsis* Illés és *Tóth* Gáspár uszodi lakosok egy Nicholson-féle cséplőgépet vettek Adlertől 1895. őszén, 3950 frtért. A vételár fejébe 1200 frtért saját régi gépeiket engedték át; mégis Adler az egész vételárt kitevő összegű váltókat csikart ki tőlük s egyet 1000 frt értékben értékesített is, miáltal a btkv. 379. §-ába ütköző *csalást* követte el, mert az új gépet nem is szállította haza feleinek.

4. *Pöpl* János, *Pöpl* Györgyné és ifju met vélem teljesíteni, ha hűségesen akarok beszámolni a mulatságról.

A mulatság az folyt mindezek dacára tovább. Boldogan siklottak tova a parketten a párok, összeértek a reszkető kezek, összeolvadtak az álmodozó tekintetek s keresték egymás sokatmondó szemében a boldogság titkát. . . . Voltak, a kik reá akadtak, ezeknek áll a világ, voltak, a kiktől elpártolt a szerencse, ezek ábrándozhattak a sors szeszélye fölül.

. . . Most sugnák valamit magácskanak a pécsi leányokról, ha ki nem kapnék érte. Ej megmondom, hisz magácska el nem árulja senkinek gondolatimat s így mentve vagyok minden bajtól. Tudja Jolánka! annyi . . . de annyi fiatal leányka van itt és mégis — ezer bocsánatát, hogy kimondom — meg lehet számolni közöttük a szépet. Ugye nem olyanok a leányok, hogy ezért megharagudnának, kivált még hozzá fűzöm azt, hogy dacára a számolhatásnak, egytől-egyig annyira bájosak, annyira kedélyesek, hogy az az oly sokat hangoztatott követelményről könnyen el is felejtkezünk.

Szóval csak szépet irhatok magácskanak a tegnapi estről. Csapongó jókedv, tüztől kipirult arcok, vad, szilaj nóták és halk, csendes suttogások közepette, olyan kellemes lehet az eltöltött idő. A Hercenberger bácsi igazán magyar tűzzel teli zenéje lázba hozta az idegeket, égett a pezsgő vér az ereken már az

Pöpl János baáni lakosokat egy gépvételi ügyből kifolyólag 2500 frt erejéig megkárosította, mert a nála 4350 frtért vásárolt gépek árában 1893. novemberében általuk felvett 5000 frtos kölcsönt felhasználta s még forgalomban levő 2500 frt értékű váltókat nem fizette ki. Ez a btkv. 379. §-ába ütköző s a 383. §. 2-ik bekezdése szerint minősülő család büntetést képezi.

5. Miklós Elek verbilai lakosnak 500 frt kárt okozott, mert mikor egy csereváltót kapott ettől 1895. novemberében, a régi váltót nem küldte neki vissza, hanem szintén forgalomban hagyta s így a btkv. 379. §-ába ütköző család büntetést követte el.

6. Schmidt Miklós gergerovici lakost szintén ilyenmód 500 frt erejéig károsította meg, ugyancsak a btkv. 379. §-ába ütköző család büntetést követve el.

7. Veisling Henrik és Knittl János várallyai lakosoknak 1896. elején 150 frt kárt okozott, mert az általuk neki egy lejárt váltójuk kiváltására átadott 150 frtot elsikkasztotta; a mi a btkv. 355. §-ába ütköző sikkasztás büntetést köpezi.

8. Zsivákovits Fábó, Rosmayer János, Mészáros Pávó, Winkler Ottó, Bereckó Pávó, Benác Ádám, Andrits Ádám, Andrits Pávó és Janics Zsifkó baranyavári lakosok 1893-ban vásároltak Adlertől gépet s bár csak 405 frttal tartoztak már neki, ő mégis 900 forintos váltót hamisított a nevükre. A mohácsi takarékpénztár a per alkalmával a bepereltekkel szemben el lett utasítva, kivéve Rosmayer Jánost, ki a tárgyaláson nem képviseltette magát és így a takarékpénztár s ő is kárt szenvedtek. Itt a btkv. 401. szakaszába ütköző s a 403. §. szerint minősülő magánokirathamisítás büntetése forog fenn.

9. Zeitvogel Ferenc és neje 1893-ban cséplőgépet vettek Adlertől 800 frtért, a ki az összeg fejében kapott váltók közül egy 300 frtosat akkor is forgatott, mikor már nevezettek nem tartoztak neki s így ellenük a btkv. 379. §-ába ütköző család büntetést követte el.

10. Schleier János 1895-ben rendezett Adlerrel egy gépvételi ügyet, 2400 frtos váltót adván át neki. Ezeket Adler beváltotta, 656 frtot a Nicholson-gépgyárnak kifizetett, de a többi pénz helyett két darab, 1000 frtról és 744 frtról szóló, Schleier nevére hamisított váltót adott a cégnek. Ezzel a btkv. 404. §-ába ütköző és a 403. §. első pontja szerint

minősülő kétféle magánokirathamisítás büntetést követte el.

11. Kis István és Borcsák Pál bozsóki lakosok nevére két darab 550 frt és 250 frtos váltót hamisított. Egyiket, a kisebbet, nevezettek jóhiszeműleg kifizették s a hamisításra később jöttek rá. A másikkal a mohácsi takarékpénztár károsodott. Tehát ez szintén a btkv. 401. §-ába ütköző s a 403. §. első pontja szerint minősülő kétféle magánokirathamisítás volt.

12. Mandl Frigyes, Simonovits Domján, Augusztinov Sztipó és Szombati Antal vaiszlói lakosok nevére 2808 frt erejéig követett el a btkv. 401. §-ába ütköző és a 403. §. első pontja szerint minősülő magánokirathamisítást.

13. Az eszéki takarékpénztárt 1500 frt erejéig károsította meg Lutz Antal, Friedler Miklós és Jegel István nevére hamisítván egy váltót.

14. A mohácsi takarékpénztárt 400 frt erejéig károsította meg, egy Geyer Henrik, Geyer Lőrinc és Mehringer Mihály udvari lakosok nevére hamisított váltóval.

15. Ugyancsak a mohácsi takarékpénztárnak kárt okozott 60 frt erejéig Farahó János és Palkó Dávid nevére hamisítván egy váltót.

16. Bognár János, Farahó János, Palkó Dávid, Csomor Éva, Székelyhidi Sára és Bognár Jánosné sérelmére 1200 frtos csalást követett el 1896. elején, a baranyamegyei hitelintézetnél benyújtván a lejárát nélkül kiállított váltót.

17. A mohácsi takarékpénztárnál Resz Boldizsár és neje nevére kiállított két darab hamis váltót fizettetett ki 1850 frt értékben.

18. Ismét a mohácsi takarékpénztárt károsította meg 1895-ben 70 frttal, Szabó Károly, Földesi István, Göndör József és Bazsó István nevére hamisítván egy váltót.

19. Schmidt János, Klieber Pál és Müller Ádám lipovai lakosok nevére 950 frtos váltót hamisított 1895. decemberében a mohácsi takarékpénztár kárára, mig 1895. november 22-én egy 1200 frtos váltót fizettetett ki ugyancsak ezeknek hamis névalírásával a takarékpénztárnál.

20. Bartal József nevére 1895. november 1-én 1200 frtos váltót hamisított s azt a mohácsi takarékpénztárnál kifizetette.

21. A Nicholson-céget 1090 frt erejéig károsította meg, Kecskeméti Lajos és Szabó

József, harkányi lakosok gépvételi hátralékát azok nevére kiállított hamis váltóval fedezvén.

22. Ugyancsak a Nicholson gépgyári céget 1895. májusban 2289 frt erejéig károsította meg, Kleiser Henrik, Braun Jakab és Wischt Simon, illetve Szekeres Péter és Karácsonyi István nevére hamisítván két darab váltót.

23. Tunya János, kisharsányi lakos nevére 1050 frtos váltót hamisított; ifj. Tunya József és Tunya János által kiállított 500 frtos váltót tovább forgatott és egy általuk neki átadott 50 frtos összeget elsikkasztott.

24. Kocsis József dunaszekcsői lakosnak 97 frt kárt okozott, egy váltóját, melynek kiváltására az fedezetül új váltót adott át neki, nem váltván ki, hanem az újabbat is forgalomba bocsájtván.

25. Fekete Ferenc, Geiser János, Leichmann József, Tillmann Ferenc és Kniefer József szvenyarevcai lakosok nevére 1000 frtos váltót hamisított s azt az eszéki takarékpénztárnál értékesítette.

Ime ezek a vádlevel szerint Adler Sándor bűnei.

A bűnök összege

pedig a következő:

25 esetben,

47 egyént károsítva meg,

27.578 forint kárt okozva,

2 sikkasztást,

10 csalást és

20 magánokirathamisítást követett el.

Vádolva volt még tizenkét esetben csalással és okirathamisítással, de ezek miatt nem lett vád alá helyezve.

Adler Sándor 1896. év elején azonban mindeme bűnös manipulációi dacára is csődbe került, a mikor, tudván, hogy bűnei ki fognak derülni, 1896. március 24-én megszökött. Amerikából azonban még ez év őszén megjött s a budapesti vizsgálóbírónál jelentkezett. Közben köröztek s egyizben egy teljesen ártatlan embert fogtak el helyette. A vizsgálat ellene 1898. márciusban ért véget s a királyi ügyesség 1898. március 28-án tette meg ellene a vádindítványt, a királyi törvényszék pedig 1898. ápril 21-én tartott ülésében hozta meg ellene a vádhatározatot. A kir. tábla felebbezés folytán döntvén az ügyben, a törvényszék a végtárgyalást mára tűzte ki s az — a károsok és tanuk nagy tömegénél fogva — előreláthatólag péntekig el fog tartani.

A mai végtárgyalás

iránt a közönség körében is nagy volt az érdeklődés. A végtárgyalási terembe csak jeggyel lehetett bejutni, de így is tele volt már a terem délelőtt 9 órára s a hallgatóság sorában több nő is ült.

A végtárgyalást, mint elnök, Simon József dr. kir. törvényszéki bíró vezeti. Szavazó bírák: Koszér János és Finkey Pál törvényszéki bírák. A vádhatóságot Rákosi Imre dr. kir. alügyész képviseli. A vádlott védelmét Zöld Sándor dr. ügyvéd, mint hivatalból kirendelt védő, teljesíti. A tárgyalási jegyzőkönyvet Hannig István, aljegyző vezeti. Tolmácsként Nádor Lajos kir. törvényszéki hites szerb-horvát tolmács szerepel, mivel a tanuk seregében sokacok is vannak. A mohácsi takarékpénztárt Német Lipót ügyvéd és Tauszig Jakab igazgató képviselik; a Baranyamegyei Hitelintézet képviselőjében Toldi Béla dr. ügyvéd van jelen, továbbá Simonfay János és Lauber Rezső dr. is károsfeleket képviselnek.

Adler Sándor szuronyos börtönörrel a háta megett áll a bírák előtt, kiknek asztalán három nagy csomóban fekszenek a bűnpör iratai, az asztal előtt pedig a lakozott dobogón annak egész hosszában egy-egy csomó üzleti könyv, számla és egyéb üzleti jegyzőkönyvek fekszenek szép sorban, számozva, hogy semmi fennakadás ne legyen.

A fentebb leírt huszonöt bűnesetet sorban tárgyalja a bíróság. A mára felvett esetekhez összesen husz tanu van megidézve,

első akkordoknál s mire ez örökké dallamos hangok egy csárdásba olvadtak bele, elfelejtkeztek mindenről, mi körülöttük van, még arról is, hogy mindezt, e gondtalan boldogságot tulajdonképen kinek is köszönhetik? Hanem hát megbocsátható, hisz most minden csak a táncosnő kacagó szempárjában volt összpontosítva.

Multak az órák egymásután, észre se vették az éjjel haldoklását, szakadatlanul tartott a boldogság, folyt a tánc. Hogy akadt egy bolond, ki mindennek dacára, hogy mellette kacérkodott káprázatos fényben a boldogság tündére, valahol máshol próbálta úzni képzeletével ez álnok teremést, az nem von le a mulatság értékéből.

A kacérkodó tündérke mosolygott egyet a szerencsétlenül s suhant odébb azok közé, a kik meg tudják becsülni jelenlétét.

... De ne panaszkodjunk. Abban a szép leányban, kit oly sokáig néztem, egy régi ismerősre akadtam, kiről sokat meséltem magának s ki pár szives szavával kárpótolta tépelődő lelkemet. Itt közlöm a bájos leánykák névsorát ezért, a szép asszonyok s gondos mamákét meg másért, találja ki, ki volt az a szép leány?

... Látja, aranyos Jolánka, beváltotam ígéretemet. Azóta sok minden történt, a magácska kedvéért még tudósító is lettem; hogy azonban egyszerű megemlékezés helyett tárcát irtam, azt tulajdonítsa az én zabolátlan

lelki állapotomnak. Most már Isten önnel, jó mulatást a farsangra, legalább is olyat, mint a pécsi leányoknak a »Levente«-estély volt.

* * *

Asszonyok: Dr. Angyal Pálné, özv. Bedő Károlyné, Breining Péterné, Eckensberger N. né, Farkas Gyuláné, Grueber N. né, Haffner N. né, Holics Gyuláné, Hekinger Jánosné, Hoffman Károlyné, Jeszenszky Tódorné (Ibafa), Kocsák Józsefné, Koharits Jánosné, Koszter N. né, Kosztolányi Jánosné, Krausz Istvánné, Kutassy Lajosné, Lösch Jánosné, dr. Mändl Adolfné, Mőglich Gáspárné, Murányi Józsefné, Pachner Gyözőné (Baja), Röck Gyuláné, Rozsits Sándorné, Sebessy Józsefné, dr. Sey Ernőné, Simon Jánosné, Wittmayer Jánosné.

Leányok: Bedő Pannika, Bergman Böske, Breining Olga, Dvorszky Paula, Fischer Ella, Farkas Ilonka, Eckensberger nővérek, Grueber Rózsika, Haffner Irma és Margit, Hekinger Mariska, Hoffman Sári, Holics Julia, Jeszenszky nővérek (Ibafa), Kocsák Margit és Biri, Koharits Mariska, Koszter Margit, Kosztolányi Nellike, Késmárky Jolán (Paks), Kaltvasser Marian, Krausz Stefike, Kutassy Lucika, Kusinszky Blanka, Mazaly Paula, Mőglich nővérek, Pachner Angyalka (Baja), Röck Janka, Reihartsberg Ida, Sebessy Hermin, Sey Vilma, Simon Lujzika, Soostó Margit, Wimmer Böske, Wittmayer Lujza.

Zombory Dezső.

a kik a károsokkal együtt az előszobában várakoznak, míg rájuk kerül a sor.

A vádlott az általános kérdésekre kihallgatván, nyomban az első esetet, a *Jockl* Mátyás sérelmére elkövetett csalás büntetett kezdi tárgyalni a törvényszék. Ennek keretében az elnök megkérdezi a vádlottat üzletének alapítása és menete felől s az röviden elmondja egész életrajzát.

A vádlott életrajza

természetesen a bíróságot csak attól kezdve érdekli, mikor megalapította gépgyári üzletét.

Erre vonatkozólag a vádlott előadja, hogy mikor 1891. augusztus 18-án házasságra lépett *Fabritzky* Irénnel, akkor alapította az üzletét is, melyet 1200 frt saját készpénzéből kezdett meg.

Itt a vádlott pathetikusan szavalva, házasságát kezdi emlegetni, de az elnök figyelmezteti, hogy szorosán a dologra vonatkozólag beszéljen s ne emlegesse benső családi dolgai.

Adler Sándor előadja, hogy üzletét berendezve, folyton utazott s összeköttetésbe lépett a nagy gépgyárakkal s utazásai révén sok vevőt szerzett. Vevőivel a milyen megállapodásra jutott, ép úgy fizetett ő a gyáraknak. 3-4 évi törlesztéssel, évenként egyszer fizetett s a gyárakat a vevőtől kapott váltókkal biztosította. Üzlete 1895-ben kezdett csapanni, mert ügynökei erőszakos üzleteket csináltak; a vevőket perelték s a forgalomba hozott csereváltókat nem fogadták el. *Ekkor ő a gépgyáraknak vevői nevére hamisított váltókat adott a lejártak fedezésére. De ezt jóhiszeműleg tette; bizott abban, hogy a pereket megnyeri s a hamis váltókat visszaválthatja.* Először 1895. áprilisában hamisított váltót, melyik vevőjének a nevére, arra nem emlékszik.

A Baranyamegyei Hitelintézet 1896. március elején értesítette, hogy mivel váltóit ott nem rendezte, csődöt kértek ellene. Volt ekkor 25 ezer frt értéke és 600 frt készpénze; ezt átadta feleségének és ipának, kiknek rábeszélésére Amerikába szökött.

Zsebében 150 frt volt csak, Párisban elzalogosította az óráját és arany óraláncát; ott élő nagybátyjától kapott 100 frankot s csak így tudott Newyorkig jegyet váltani. Havreban szállt hajóra s kiment Amerikába.

Innen önként jött haza, jelentkezett a vizsgálobírónál és a vizsgálat során — bár csak öt-hat feljelentés történt ellene — ő beismerte összes bűneit.

A végtárgyaláson is úgy tesz. A vizsgálat során tett vallomásait nem másítja meg sőt megerősíti azokat s a töredelmes bűnös benyomását teszi mindenkire, a ki hallgatja.

Ma délelőtt a *Jockl* Mátyás kárára elkövetett csalás, továbbá *Faddi* Ferenc és társa sérelmére elkövetett csalás, *Kovács* Illés és társa sérelmére elkövetett csalás, *Pöppel* János és társai kárára elkövetett csalás büntetett tárgyalta le a bíróság, melyeket vádlott mind beismert.

Letárgyaltak továbbá a *Miklós* Elek kárára, a *Schmidt* Miklós kárára elkövetett csalásokat; a *Weiszling* Henrik és társa kárára elkövetett sikkasztást. Ezután a mohácsi takarékpénztár kárára s *Rosmayer* János nevére elkövetett csalás s végül a *Zeitvogel* Ferenc és neje sérelmére elkövetett csalás jött sor alá.

A tanuk megesketése után a tárgyalás folytatását délután 3 órára halasztották.

A délutáni végtárgyalás

megcsappant érdeklődés mellett kezdődött délután 3 órakor.

A *Nicholson* gépgyár kárára *Schleier* János nevére elkövetett váltóhamisítást tárgyalta elsőnek. A cég kéri a vádlott megbüntetését, kárát azonban nem számítja fel. Két váltót hamisított a vádlott *Schleier* nevére, melyek előzője is hamis volt. 1895-ben ezek voltak az elsők, melyeket hamisított. A hamisítást *Adler* teljesen beismeri. A két váltó 1000 forintról, illetve 750 frtról szól. A gép-

vételi ügyből kelt szerződésen volt *Schleier* aláírása s arról szabadkézzel utánozva hamisította a váltókat. Így hamisított a mohácsi takarékpénztár kárára *Schleier* nevére egy 1500 frtos váltót is.

Kis István és *Barcsák* Pál kárára elkövetett váltóhamisítás is cséplőgépvételből származott. Károsokat *Simonffay* János ügyvéd képviseli. Károsok nevére 550 frtot hamisított a vádlott, kik ki is fizették ezt a mohácsi takarékpénztárnak, mert a beperelt váltót csak később látták s ismerték fel, hogy az nem az eredeti, hanem hamis, mert se feleségeik neve nem volt a váltóra írva, sem az ő nevük nem volt a saját kézírásuk. Ennélfogva kéri képviselőjük által, hogy a törvényszék mondja ki, hogy a hamis váltók által ők megtévesztettek s összes 550 frt és járulékait tevő kárt a mohácsi takarékpénztártól követelik. *Adler* e hamisítást is beismeri s elmondja, hogy Amerikába szökése előtti napon a feleknek kötelezte magát az 550 frt megfizetésére. Egy 250 frtos váltót is hamisított a tanuk nevére, melyet a mohácsi takarékpénztárnál váltott be szintén; de ennek hamis volta kitűnt, mielőtt *Kis*ék kifizették volna.

A mohácsi takarékpénztár kárára elkövetett váltóhamisítás volt a következő eset. Négyszáz forintot ez a váltó, melyet vádlott *Geyer* Henrik és társai nevére hamisított s véle a pénztintézet károsodott. *Adler* ezt is beismeri, azzal, hogy *Geyer*ék jó váltója lejárván, annak fedezésére hamisította *Geyer*ék nevét ablaküvegen keresztül.

Ez eset volt ma az utolsó a mára kitűzött, esetek között. A tanuk megesketetvén, a végtárgyalás további folytatása holnap délelőtt 9 órára tüzetett ki.

Hirek.

Napirend 1899. január hó 24-én.

Naptár: kedd, január 24. — Róm. kath.: Timót. Prot.: Timót. — Görög-kel.: (jan. 12.) Tacitus. — Zsidó: Schebat 13. — Nap kél 7 óra 37 perckor; nyugszik 4 óra 48 perckor. — Hold kél 3 óra 3 perckor délután; nyugszik 6 óra 20 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz, ködös idő várható. A pécs-baranyai vendéglősök közgyűlése a Vigadóban 3 órakor.

Színház: »B. a. l. e. k.«, énekes bohózat.

(A pécsi jótékony nőegylet)

vasárnap délután tartotta saját helyiségében második farsangi theauzsonnáját, melynek rövid, de vonzó műsorát nagy élvezettel hallgatta végig a közönség, mely a nőegylet tagas termeit zsufolásig megtöltötte. Már a korai délutáni órákban csoportosan jelent meg a thea uzsonnán a közönség s a nőegylet gondos és szeretetreméltó háziasszonyai által felszolgált párolgó thea szürcsölése mellett, kedélyes csevegéssel töltötték az időt esti hat óráig, a midőn a műsor kezdetét vette. Kévszel hat óra után lépett az emelvényre *Angyal* Pál dr. és neje *Késmárky* Irén urnő, kik néhány négy kézre irt magyar darabot adtak elő, melynek végeztével a közönség frenetikus tapsaiban megnyilatkozó kérelem folytán a műsort még néhány népdallal megtoldották. Utána *Nicsovics* Sándor szavalta el nagy hatással *Kiss* József a »Rabasszony« című költeményét, amiért őt is zajos tappsal jutalmazta a közönség. A pécsi jótékony nőegylet tegnap délutáni theauzsonnáján megjelent hölgyek névsorát az alábbiakban adjuk:

Asszonyok: dr. *Angyal* Pálné, dr. *Bodó* Aladárné, *Breining* Péterné, *Duka* Achillné, *Denkné*, *Dvorszkyné*, *Eizer* Jánosné, *Försterné*, *Forrainé*, *Gebhardt* Ferencné, özvegy *Grósz* Teréz, *Jobsztné*, *Kraszna*yné, *Kirchmayerné*, *Leicpigné*, *Majorossy* Viktorné, *Oprisné*, *Rihmer*né, *Szekula* Jánosné. Leányok: *Angster* Olga, *Breining* Olga, *Dvorszky* Paula, *Duka* Mileva, *Dunszt* Milda, *Eizer* Ilona, *Késmárky*

Jolán, *Kovácsffy* Mimi, *Kusinszky* Blanka, *Nagy* Ella, *Opris* Angi, *Örley* Flóra, *Pilch* Böske, *Puchner* Angi, *Rökk* Janka, *Rihmer* Riza, *Rihmer* Margit, *Rihmer* Ilona, *Szily* Terka, *Schultz* Márta, *Schlesinger* Aranka, *Szekula* nővérek.

— (Ügyforgalmi kimutatás.) A pécsi m. kir. posta és távirda igazgatóság 1898. évi ügyforgalma a következő volt: *Iktatva lett*: Az igazgatóságnál 31.432 drb. A számvevőségnél 2.454 drb. Összesen: 33.886 drb. Elintéztetett 1899. január hó 10 éig 33.886 drb. E szerint hátralék az 1899. évre nem maradt. *Feladatott*: a) Az igazgatóság részéről: egyszerű levél 27.830 drb, keresztöltés 2.980, ajánlott levél 6.206 drb, távirat 550 drb., kocsipostai csomag 1.046 drb, helybeli kézbesítés 2.814 drb, (helybeli posta és távirda hivatalnak igazgatósági pénztárnak, helybeli hatóságnak stb.) b) A számosztály részéről: egyszerű levél 5.075 drb, ajánlott levél 3.019 drb, kocsipostai csomag 125 drb. Összes feladás 49.645 drb. Az 1898. évi összforgalom tehát 83.531 drb. Az 1897. évben pedig 79.362 drb volt. Az 1898. évben a forgalom tehát az előző évhez képest 4.169 darabbal emelkedett. Az 1898. évi pénzforgalom 176.899.977 frt 10 kr. Az 1897. évben pedig 159.362.724 frt 29 kr. volt. Az 1898. évi pénzforgalom tehát az előző évhez képest 12,537.252 frt 81 krral emelkedett.

— (Elhunyt matróna.) id. özv. *Eizenhut* Sándorné szül. *Rath* Magdolna folyó évi január hó 22-én délután 2 órakor 84 éves korában elhunyt. Temetése folyó hó 24-én délután 3 órakor lesz a *Kossuth* Lajos-utca 24-ik szamu gyászházból a budai-külvárosi temetőbe. A gyázmise f. hó 21-én reggeli fél kilenckor fog megtartatni az *Ágostontéri* plébánia-templomban.

— (Közigazgatási bejárás.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter, a m. á. v. *Báttaszék* állomásából kiágazólag, Mohácson át a m. kir. államvasutak eszék-villányi vonalán fekvő *Baranyavár-Monostor* állomásig tervezett vasuti vonal közigazgatási bejárását elrendelte s annak vezetésével *Barthos* Andor miniszteri titkárt bizta meg. Az eljárás megkezdésének időpontjául február hó 14. napjának d. e. 10 óráját, összejövétel helyéül pedig *Báttaszék* községházát tűzte ki. A közigazgatási bejárás alkalmával vármegyénk is képviselteti magát *Trixler* Károly alispán, *Kosztis* Kamill főjegyző és *Kovácsffy* Kálmán főmérnök által. A tervezett vasutnak a következő helyen lesz állomása: *Báttaszék*, *Báta*, (*Furkó-puszta*), *Duna-Szekeső*, *Baár*, *Mohács*, *Kölked*, *Udvar*, *Nagy-Nyárad*, *Dályok*, *Maiss*, *Baán*, *Sárok*, *Bezede*k, *Baranyavár* és *Monostor*.

— (Vendéglősök közgyűlése.) A pécs baranyai vendéglősök ipartársulata holnap (kedden) délután 3 órakor tartja rendes közgyűlését a *Vigadó* nagytermében. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. A választmány jelentése a múlt évről. — 2. A számvizsgáló bizottság jelentése. — 3. Tisztikar választása. — 4. Esetleges indítványok.

— (A pécsi kádarsegédék szak-egylete) f. hó 21-én szombaton este kitűnően sikerült farsangi táncestélyt rendezett a *Scholtz*-féle sörcsarnok összes termeiben. Este nyolc órára már zsufolásig megteltek a sörcsarnok termei s nemsokára felhangzottak *Korodi* Károly zenekarának hangjai, melyek mellett a táncraperdült ifjuság kivilágos kivirradtig a legvidámabb kedvben ropta a tüzes csárdást A mulatságon felülfizettek: *Engel* bornagykereskedő cég és tisztviselői kara 8 frt 50 kr. *Wertheimer* J., *Oblath* Arnold és *Strauszer* József bornagykereskedők 2—2 forintot; *Novák* János, *Bors* Márton 2—2 frtot; ifj. *Weszelszky* Ferenc, *Jakab* Imre, *Radó* Henrik, *Unger* János, *Polgár* Károly, *Fehér* Mihály, *Mandl* Otto, *Dollinger* András 1—1 frtot; dr. *Wessel* Manó, dr. *Breuer* József, *Lang* Lajos, *Griffaton* Miklós, *Steiner* Imre, *Ponauer* N. Baue: János 50—50 krt; *Rausch* János

60 krt; Léja Péter, Bischof Henrik, N. N. 20—20 krt. Összesen 31 frt 50 kr. A felül-fizetőknek ez uton is köszönétét nyilvánítja a rendezőség.

— **(Szerencsés baleset.)** A 39-ik számú bérkocsis tegnap a király-utcába akarván befordulni fogatával a Széchenyi-térről, a sarkon levő sárfogóban egyik lova patkója megakadt s a ló felbukott. A kocsiban két urinó ült, kiknek azonban az ijéségen kívül egyéb bajuk nem lett.

— **(Paprikát szórt a szemébe.)** Ilju Kis Gádó János püspökbogádi lakos tejet hord be naponkint Pécsre. Így özvegy Viola Kókai Jánosné, felsőbalokány-utca 51. szám alatti lakosnőhöz is vitt naponkint tejet, azonban a tejárával 1 frt 30 krajcárral az asszony adós maradt neki. Tegnap reggel a tejhordó kérte az asszonytól a pénzt, a mit meghallott az asszonynyal közös háztartásban élő Vas Károly kocsis és megdorgálta az asszonyt, hogy minek csinált adósságot, mikor ő naponkint oda adta neki a pénzt, hogy fizesse ki a tejet. S e dorgálás után az ember kifizette az adósságot a tejhordónak, kire azonban ezért az asszony megharagudott és boszút esküdött ellene. Ma reggel aztán mikor az a tejet vitte, az asszony elébe ugrott s egy marék paprikát szórt a szeme közé. A megpaprikázott tejes ember feljelentette a boszualló asszonyt a rendőrségnél.

— **(A pécsi kerületi betegségyező pénztár)** vasárnap délelőtt tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyet Taizs József elnök a határozatképeség konstatálása után féltizenegykor megnyitott. A tárgysorozat szerint első sorban az igazgatóság jelentését olvasta föl Kovács István eddigi igazgató, a mely jelentést észrevétel nélkül tudomásul vette a közgyűlés, valamint a dr. Bahula József egyesületi főorvos orvosi jelentését és statisztikai kimutatást is. Utána Germán Ferenc felügy. bizottsági elnök olvasta föl jelentését, mely szerint a pénztárt és könyvvezetést az év folyamán többször megvizsgálta s azt rendben levőnek találta, miért is a felmentvényt a közgyűlés megadta. A mérleg és zárszámadás igen érdekes adatokat tartalmaz, melyek közül megemlítjük, hogy a tartalék-alapra 3000 frt készpénzt helyezett el a pénztár, ami majdnem egyedül álló az országban, mert míg a legtöbb pénztár súlyos anyagi viszonyokkal küzd, addig a pécsi pénztár haszonnal zárja le a számadását, dacára annak, hogy táppénzre 7218 frt 18 krt, gyógyszerekre 5000 frt 66 krt, orvosi segédeszközökre 105 frt 05 krt, kórházi költségre 1851 frt 18 kr, temetkezési és fürdő költségre, úgy bábasesélyre 583 frt 84 kr, orvosok fizetésére 2775 frt 38 kr., tisztviselők, szolga, pénzbeszedő, beteglátogató és bizalmi férfiak díjára 3073 frt 96 krt fordított. A közgyűlés következőket választotta meg az igazgatóságba a cégfőnökök közül: Taizs József, Hammerli Imre, Eisner Dóci, Naschitz Adolf, Radics Lőrinc, Strausz Béla, Nagy Sándor, German Ferenc. Biztosított tagok közül: Pálffy Gyula, Molnár József, Vörös Ferenc, Deli József, Váradi András, Lang Lajos, Negele Károly, Cser Adalbert, Rechnitzer Samu, Hegyi József, Karnász Antal, Steinberger Jenő, Stenge Ferenc, Kunc Lajos, Vitt Péter, Truckenbrodt Károly. Póttagok: Szupper Antal, Anton Dániel, Benkő Mór, Pál András, Novák Kálmán, Asztalos Nándor. Választott bíróság: Csukás Zoltán, Domján Ottmár, Wirt Henrik, Lieber Mihály, Neumayer Mihály, Laul János. Póttagok: Kremling Károly, Kroszmann József, Bonara Alajos. Felügyelő bizottságba: Holly Mihály, Schwarz Károly, Gratzl Gábor, Rovacsek József, Vig Lajos, Tamás János. Végül az elnök jelezte, hogy Kovács István igazgatót hivatalos állása Pécsről elszo-lította s helyébe dr. Lauber Rezső ügyvédet választotta meg az igazgatóság. Az elnök indítványára a távozó igazgatónak a közgyűlés a pénztár szervezése és mintaszerű vezetéseért, valamint ügybuzgó, fáradhatlan munkalkodá-

sáért az igazgatóság határozatához hasonlólag jegyzőkönyvi köszönétet szavazott. Ezután egyéb tárgy hiányában elnök a közgyűlést bezárta.

— **(A pécsi nemzeti kaszinó)** a tagok élénk részvétele mellett tegnap délelőtt a kaszinó helyiségeiben közgyűlést tartott. Az elnöki jelentésből kitűnőleg a kaszinó pénztári állaga, 2300 frt előre nem számított kiadás dacára, 4950 frt 92 kr., mely pénztári maradvány a kaszinó életének anyagi oldalát a legkedvezőbb színben tünteti fel. A tagok száma a lefolyt évben harmincegygyel szaporodott. Az elnöki jelentés felolvasása után Krasznay Jenő a kaszinó igazgatójának indítványára a közgyűlés Kardos Kálmán és Bánffay Simonnak — kik a kaszinó bejáratát ékesítő két díszes szobrot ajándékozták — jegyzőkönyvi köszönétet szavazott. Végül a kaszinó zárszámadásait és a választmány által betervezett költségelőirányzatot hagyta helyben a közgyűlés, mi után a tisztújítás következett, melynek folyamán a kaszinó tisztikara a következőképen alakult meg: Elnök: Kardos Kálmán; alelnökök: Littke József és Nagy Jenő; igazgató: Krasznay Jenő; helyettese: Reeh György; ügyész: dr. Szekrényessy Ferenc; titkár: dr. Lauber Rezső; pénztáros: Németh Gyula; ellenőr: Deutsch Kornél; könyvtáros: Kosztka György. A választmány tagjai lettek: Aidinger János, Angyal Pál, Bánffay Simon, dr. Baranyai Béla, Blaskovich István, Csigó János, Dragonescu Döme, Erreth János, dr. báró Fejérváry Imre, Fekete Mihály, Fischer Ferenc, Geiger Dezső, Incédy Dénes, Jeszenszky Lajos, dr. Jobst László, dr. Krasznay Miklós, Koszits Kamill, Majorossy Imre, Maléter Rudolf, Opris Péter, Ország Lajos, Pilch Antal, Sável Kálmán, dr. Schwartz Frigyes, Stenzl Alajos cs. és kir. ezredes, Trixler Károly, Vaszary Gyula, Varga Nagy István, Zurna Károly cs. és kir. tábornok, Zsolnay György. A megválasztottak közül a legkevesebb szavazatot (29) Geiger Dezső kapta. A megválasztottakon kívül legtöbb szavazatot (23) Dischka Győző kapta.

— **(Vitás malac.)** Steiger József felsőputurluk-utcai lakosnak, tegnap elveszett egy három hónapos malaca. Az esetet bejelentette a rendőrségnél azzal, hogy a malacot egy házban megtalálta, de nem akarják kiadni mert azt mondják, hogy a szombati vásáron vették. És tanuk is vannak rá, kik megnevezték az embert, a kitől a malacot a tulajdonos vette. Csakhogy Steiger is szombaton s ugyanattól az embertől vette a malacát. A bonyolódott malac-pörben majd az eladó tesz bizonyosságot, a ki azonban falun lakik s most kell rá várni, míg a rendőrség idézésére megjelenik. Addig a vitás malac kérdése függőben marad.

— **(Elveszett és megtaláltatott.)** Veisz Dávid, deák-utcai szatócsnak a hároméves kis leánya tegnap délután elveszett. A kis leány elvesztését a megijedt szülők bejelentették a rendőrségnél, de azt épen akkor vezette be egy rendőr a városházára a pályautcaból, hol a kis gyerekleány kóborolt. Szülei hazavitték és ezentul bizonyára jobban fognak rá vigyázni, hogy el ne mehessen hazulról felügyelet nélkül.

— **(Halálozás.)** Felinger Albert ügyvédjelölt f. évi január hó 22-én éjjel 11 óra-kor életének 55-ik évében elhalt. Temetése f. é. január hó 24-én délután 4 órakor lesz a városi közkórházból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmise f. é. január hó 25-én reggeli 7 órakor fog az elhunyt lelkiüdvéért a szent Ágoston plebánia templomban megtartatni.

— **(Ki a feleségét megölte.)** Német János csuzai születésű tamburás mult évi október hó 5-én este egy paksi korcsmában tamburázott. A záróra bekövetkezésével a tamburázást abban hagyta és nyugodni tért; a vele volt felesége azonban avval a kijelentéssel, hogy mas korcsmába megy aludni eltávozott. Az asszony ezen magaviselete a térfi előtt gya-

nusnak tűnően föl, utána ment a feleségének s ezt egy vendéglő istállójában más férfi karjaiban találta. Feltékenységi düh fogta el a férjet és ebben az állapotban zsebkésével három oly súlyos sebet ejtett feleségén, hogy az még ott a helyszínén meghalt. A férj véres tette-nek elkövetése után megszökött. A szegzárdi törvényszék köröztette a szökevényt, kit is a mohács-szigeti csendőrőrs a dunaszekcsői szigetben elfogott s a szegzárdi kir. ügyészséghez kísért.

— **(Eljegyzés.)** Csihálek Sándor pécsi kárpitós és diszítő, eljegyezte László Gizellát, László Nándor nyugalmazott mozdonyvezető leányát.

— **(Házasság.)** Szabó Lajos, budapesti lakos a Szénásy Gyula női ruhakelme áruházának üzletvezetője szombaton esküdött meg Littke René urhölgygyel, Littke József pezsgógyáros unokahugával Budapesten.

— **(Engelék likvidálnak.)** Engel József fia pécsi borkereskedő cég — mint a Kel. Ért. jelenti — megszűnik, illetőleg a cég pécsi, budapesti és promontori üzleteit főszo-latja és már a szombati nappal a likvidálás stádiumába lépett.

— **(Névmagyarosítások.)** Meisel Sándor muraszombati illetőségű, pécsi lakos, Muraira, — Deutsch Miksa, dunaföldvári illetőségű felső-alapi lakos Németre változtaták vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Lopás.)** Eddig még ismeretlen tolvajok betörték Zombori György mohácsi lakos zárt kamarájába és 32 frt 36 kr. értékű zsirt, lisztet, tojást stb. vittek el. A csendőrség a tettesek kinyomozása céljából több gyanus egyén lakásán házkutatást tartott, de ez nem vezetett eredményre. A nyomozás folyik.

— **(Tolvaj a fiakkeron.)** Vókó János bérkocsis tegnap délután egy utast vitt ki fiakkerjén a mohácsi országuton levő Bakakorcsmába. Maga is betért egy pohár sörre a korcsmába s lovait erre az időre egy pokróccal letakarta. A pokrócot azonban egy csavargó lelopta a lovakról és futásnak eredt vele. De észrevették és elfogván, Vókó felültette a fiakkerre s úgy akarta behozni a városba. Az elfogott jómadárnak persze nem tetszett a fiakkerezés és egy alkalmas pillanatban leugrott a bakról. Hiába volt azonban menekülése; ismét elcsipték s most már kezét-lábát összekötözve tették fel a fiakkerre s vitték be a rendőrséghez. Ott aztán kitűnt, hogy az elfogott tolvaj Dudás Ádám hely és munkanélküli csavargó, többször büntetett egyén, ki Pécs város területéről ki is van tiltva. Most majd a bíróság végez vele.

— **(Csalás katonaszabadítás ürügye alatt.)** Molnár Ferenc rovott előéletű mohácsi lakos és Bődön János maissi lakos Kapinya József vaisyói és Tóth József besen-cei lakosoktól részint Mohácson, részint Budapesten (hol Bődön mint dr. Svunyi budapesti ügyvéd szerepelt,) azon ürügy alatt, hogy fiaikat a tényleges katonai szolgálat alól kiszabadítják. 712 frtot csalnak ki. A csendőrség a csalókat letartóztatta.

— **(Tolvaj ügynök.)** Kozmánovics Stevo villányi lakos épen akkor ment be lakásába, midőn onnan egy, magát Otterkalik Józsefnek nevező ügynök távozni készült. Az ügynök Perl és Löwinger budapesti varrógép-kereskedő cég megbizottjaként mutatta be magát és ajánlatot tett Kozmánovicsnak varrógép vásárlására. Midőn az kijelentette, hogy nem vesz varrógépet, az ügynök eltávozott. Kis idő múlva azonban észrevette Kozmánovics, hogy fiókjából 20 frt készpénze hiányzik. Nyomban jelentést tett a villányi csendőrőrsnek, mely az utazó ügynököt Vókányban kinyomozta és, — miután a Perl és Löwinger budapesti cégtől, távirat útján tett kérdésre, az a válasz érkezett, hogy neki Otterkalik nevű ügynöke nincs, letartóztatta s átadta a dárdai kir. járásbírósnak.

— **(Halott az istállóban.)** Boda József, tolna-szántói illetőségű, harmincöt éves,

nőtlen, napszámost tegnap reggel *Gadó* Mátyásnak vásártér 19. szám alatti házában az istállóban halva találták. Holtteste már teljesen hideg volt s mivel az istállóban napok óta nem fordult meg senki, nem is tudják, mikor mehetett be oda, hol egy zsupszalmából vetett fekvőhelyre ledőlt s ott szívszélhűdés ölte meg. Az orvosi vizsgálat a szívszélhűdés okául a mértéktelen pálinkázást konstata, minek Boda szenvedélyes rabja volt s a holttest felboncolását nem találta szükségesnek. Az istállóban talált halottat ma délután temették el.

— **(Verekedés a Lövészkertben.)** Tegnap este nagy verekedés volt a Lövészkertben katonák és bányászok között. Folyt a sörös poharak és székek tördelése, közbe vér is csöppent egy-egy beütött koponyából, de a harc hevében valaki berontván a verekedők közé, hirül vitte, hogy a rendőrök jönnek. Erre a verekedők megugrottak s a rendőrök már csak üres csatatérrel találtak a Lövészkertben, összetört poharak és székek roncsaival fedve.

— **(Tűz a vidéken.)** Gyódon a napokban Kerner András odavaló lakos istállója és pajtája kigyuladt. A pajta, mely tele volt takarmánnyal, megégett, az istállót azonban sikerült idejekorán megmenteni. Mint a vizsgálat kiderítette, a leégett épület gyújtogatás áldozata.

— **(Ellopott borju.)** Ménesi János magyar-peterdi lakos udvarából, a napokban eddig ismeretlen tettesek egy fél éves üsző borjut elhajtottak. A tetteseket nyomozzák.

— **(A ki más tejét iszsa.)** Sopronyi Sándor h.-hetényi lakos a napokban arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy tehene már huzamosabb idő óta nem ad tejet s fejés alkalmával tőgyei mindig üresek. Már tul akartak adni — a látszólag beteg — tehénen, midőn tegnap véletlenül rá jött arra, hogy miért nem ad az ő tehene tejet? A mondott napon ugyanis — a fejés idejét megelőzőleg ment be az istállóba s ott találta Nagy Mari cselédjét a tehén mellett, amint javában fejte a tehenet. S akkor kiszült, hogy a hűtlen cselédleány már huzamosabb idő óta a maga számára fejte tejet, melyet másnap el szokott adni. A gazdája feljelentése folytán átadták Nagy Marit a bíróságnak.

— **(A jégverembe esett.)** Sajnálatos baleset érte f. hó 21-én Matyasovszky Milán ocsárdi lakost, ki jégvermét megtöltetni szándékozván, maga ment le a verembe annak használható voltáról meggyőződni, mi közben oly szerencsétlenül talált bele esni a mély jégverembe, hogy bal lábát eltörte. A szerencsétlenül járt embert eszméletlen állapotban szállították lakására, ahol most ápolják.

— **(Cigány furfang.)** Hönig István romonyai lakos udvarába a napokban azzal állított be egy Miholyevác Tribun nevű cigány, hogy őt a »nemzetes« ur — akivel a határban találkozott — azzal a megbizással küldte el a »nemzetes« asszonyhoz, hogy adják oda neki a nemzetes ur nemez csizmáját, mert ő (Hönig) kint akar még maradni a határban, ahol dolga van, lábai azonban fáznak már a vékony bőr cipőben. Miután Hönig István tényleg kint járt az időben a határban, az asszony mit sem gyanítva oda adta a cigánynak a kért nemez csizmát. Csak akkor sült ki a turpisság, midőn Hönig hazajött, ki nem is látta a cigányt. Miholyevác Tribunt — ki azóta bizonyára már tul adott a csizmákon, most keresik.

— **(Kinevezés.)** A királyi adományozásból egyházi javadalmakat élvező róm. kath. főpapok elhalálása után a javadalmi törzsvagyon elkülönítése, valamint a hagyatékok rendezése felett, véghatározási joggal felruházott és a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter elnöklete alatt működő vegyes bizottság tagjai közé az 1899. évre kultuszminisz-

ter *Tost* Gyula miniszteri tanácsos, közalapítványi kir. ügyigazgatót kinevezte.

— **(Katonai hir.)** *Kránitz* János egészségi okból szabadságolt altábornagynak, a m. kir. honvédségi V-ik kerület parancsnokságától való felmentését a király elrendelte.

— **(Lökötök.)** *Kömives* Gyula plébánosnak záratlan istálójából három, 250 frt. értékű lovat loptak ki. Még a lopás estéjén értesítették a szakcsi és dombóvári csendőrparancsnokságot, a honnan a lopást minden irányban megsürgönyözték. A nyomban meg-ejtett intézkedés eredménnyel is járt, mert úgy a tolvajokat, kik cigányok voltak, mint a lovakat a bakócai erdőben elfogták.

— **(Megugrott lökötő.)** *Breitschaf* János. csibráki lakostól két lovat elloptak. A lovakat úgy hajtották el az istálóból éjnek idején s hogy kik voltak a lökötök, még nem tudják. Az eddigi nyomozás csak azt állapította meg, hogy a károsnak *Kollár* nevű szolgálója játszotta a lovakat a lökötök kezére; de ez szintén megszökött s eddig az elfogatása nem sikerült.

— **(Rabló muzsikuskok.)** *Vakmerő* rablást követtek el a napokban Felső-Náda községben özv. *Weisling* Henrikné házában, a hol éppen lakodalmat tartottak. A lakodalmas házba vetődött *Honevald* Izrael hűgyészi déli gyümölcskereskedő, a kinek nyakába hátulról *Lang* Henrik muzsikuskok egy zsineget dobott és azzal fojtogatta, majd muzsikuskok társaival kihuzta a fuldokló embert az udvarra és tőle 35 frt értékű déli gyümölcsöt elraboltak. A vakmerő rablókat a csendőrség feljelentette a bíróságnak.

— **(Ismét gyermekfosztogatás.)** *Vidolovics* Jánosné és *Antalovics* Györgyné makár-utcai lakosok jelentették ma reggel a rendőrségnek, hogy kis lányuk füléből valami vakmerő némbert tegnap délután kiszedte az arany fülbevalókat. A gyermekfosztogatót keresi a rendőrség.

Lakonit dísz tárgyak az iparművészeti tárgyak között első helyen említendők melyekkel a francia műipar ujabban elárasztja a művelt világot. E műtárgyak galvano plasztikai anyaga a »lakonit«, melynek összetétele a föltaláló gyáros titka, könnyen kezelhető és nagyon alkalmas a galvano plasztikai kivitelre. Ez idő szerint Párisban csupán két cég gyárt lakonitot és abból műtárgyakat. Az egyiknek lakonitja világosabb, a másiké sötétebb szürke. A lakonit dísz tárgyak oly izlésesek, művészi jellegök annyira kidomborodik, annyira magukon viselik a francia szellem játsszi pazarságát, formatökélyét, hogy nem is tekinthetők iparcikknek, hanem művészi alkotásoknak. Ezek felette alkalmasok a domborművü remek művek népszerűsítésére, utáztatokba való ismertetésére és így a művészet terjesztésére. Az itt felsorolt tárgyak legalkalmasabb ajándék tárgyat képeznek és a legszebb választékban csak *Schönewald* Imrénél naphatók.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. január 23. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 638 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 2.7 °C

» maximuma: 11.8 °C

» minimuma: 2.1 °C

Páranymás: 48 mm.

Relatív nedvesség: 85

Felhőzet: ☉

Szélirány s erő: W. 1

Csapadék 24 órai:

Változás nem várható.

Dr. Czira.

Művészet, irodalom.

○ **Angyal Ilka jutalomjátéka.** F. hó 26-án ismét jutalomjáték lesz a pécsi nemzeti színházban. Ez alkalommal *Angyal* Ilka, társulatunk közszeretben álló, jeles drámai művésznője tartja jutalomjátékát a »47-ik cikk« című drámával. *Angyal* Ilkának is bucsut mond ez alkalommal a pécsi színházi publikum, mert a művésznő is azok közé tartozik, kik a jövő szini évadra távoznak körünkől.

○ **Katonák.** *Thury* Zoltán Budapesten feltűnést keltett »Katonák« című színművének, nálunk f. hó 27-én (pénteken) lesz a bemutató előadása, melyre már hosszabb idő óta szorgalmasan készülnek színészeink.

○ **Sztrogoff Mihály. Szökött katoná.** Vasárnap délután nagy számu közönség előtt került színre *Sztrogoff* Mihály utazása, melyről véleményüket már annak idején elmondottuk. Az szereplők közül *Angyal* Ilka, *Bihari* Balla, *P. Kovács* Mariska, *Erdélyi* és *Bécsi* Gyula érdemelnek dicséretet. Este a »Szökött katonák«-t adták, közepes számu közönség előtt, melynek legnagyobb része a karzatot töltötte be. Volt is tehát taps bőven, onnan felülről, mert bizony a gyér páholy és földszinti közönség nem tudta lelkére venni, hogy egy olyan előadást megtapsoljon, mint a tegnapi volt, mely *Szigligeti* népszínművét teljesen kivette a formájából s olyan gyenge volt, mint a melyet régen nem tapasztaltunk már a pécsi színház deszkáin. Olyan szereplőket láttunk tegnap a szerepnemtudás nehézsége ivelküzdni, kik a jelesebb és ambiciózus színművészek közül valók s bár szerepnemtudásuk teljesen az est sikerének rovására esett, ez alkalommal még elhallgatjuk neveiket. Dicséretet érdemelnek *Hunyady* József, *Lipcey* Józsa, *Bércy* Gyula és rövid szerepében *Perényi*, nem különben *Andorffy*, kinek *Korpády* Lajoska elég kacagtató alakítás volt, a maga pongyola mivoltában.

(K—r.)

Farsangi naptár.

Január 22. A paksi kath. földmives ifjusági egyet táncmulatsága Pakson.

Január 26. Polgári bál a Hétfejedelemben.

Január 28. Kath. Legényegylet bálja a Vigadóban. — Hadastyánok farsangi estéje a Scholtz-sörházban. — Asztalos-bál gyár-utca 7. szám alatt. — Bükkösi iparos-bál a nagyvendéglőben. — Menyecske piknik a jótékony-nőegyletben. — A szigetvári izraelita nőegylet zártkörű táncestélye a »Korona« szálló nagytermében.

Február 1. Hivatalsszolgák bálja a Scholtz-sörházban. — Házibál a Petőfi-vendéglőben. — A szigetvári jótékony nőegylet zártkörű jelmez-estélye az »Olvasó Egylet« helyiségében. — Táncvigalom az Uj sörgyárban. — Pécsi Dalárda dal- és táncestélye a Vigadóban.

Február 2. A pécsi vasuti altiszti kar táncvigalma a Vigadóban.

Február 4. Athletikai Club bálja a Nemzeti Kaszinóban. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. Veterán-bál a Scholtz-sörházban. — A pécsi Polgári Kaszinó estéje. — A mohácsi önkéntes tűzoltók tréfás táncestélye az iparosok olvasóköriében.

Február 5. Cipész-, timár- és bőrkészítő munkások bálja gyár-utca 7. szám alatt. — Bar.-Szenlőrinci ifjuság mulatsága a nagyvendéglőben. — Pécs budaikülvárosi Kath. Kör táncestélye a Scholtz sörházban.

Február 6. Kath. Kör felolvasó-estélye.

Február 7. A pincérek zártkörű táncestélye a »Hétfejedelm« dísztermében.

Február 8. Jogász-segélyző egyet felolvasó és zeneestélye a Vigadóban.

Február 9. Herczenberger nagy polgári bálja a Vigadóban. — Tea-estély Bar.-Sellyén a nagyvendéglőben.

Február 11. Pécsi Tornaegyesület jelméz-táncvigalma a Vigadóban. — A pécsi Jótékony Nőegylet táncestélye a Nemzeti Kaszinóban.

Február 13. Kath. Kör táncestélye.

T a n ü g y.

)(**Ingyen tanszerek.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter Vékony, Tarros, Jenő, N. Tótfalu községek iskoláinak ingyen tanszereket engedélyezett.

)(**Államsegélyezett tanítónő.** Kovács Teréz volt tanítónőnek a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter husz forint államsegélyt engedélyezett.

)(**Iskolavizsgálat.** Laubheimer Róbert kir. segédtanfelügyelő a jövő hét folyamán kezdi meg a pécsi tanfelügyelőség hatásköre alá tartozó községi iskolák vizsgálatát. Hivatalos vizsgálat alá kerülnek: Bicsérd, Velin, Gerde, Sumony, Szt.-Iván, Szt.-Dénes, Rózsafa, (ezelőtt Búdösfá), Dencsháza, Kaládfa, Bánfa, Okorág, Kákics, Monosokor, Gilvánta, Cinderibogád, Egerszeg és Ozd községek iskolái.

)(**A dunaszekcsői iskolai mizériák megszüntetése érdekében** Salamon József kir. tanfelügyelő megkeresést intézett a mohácsi járás főszolgabirájához. A kir. tanfelügyelő első sorban konstataulta, hogy Duna-Szekcsőn az 1896/97. tanévben 518 volt a r. kath. tanköteles gyermekek száma és miután a dunaszekcsői r. kath. hitközség csak négy osztályt tart fenn, jut egy tanteremre s egy tanítóra 129 gyermek; mivel pedig a törvény értelmében egy osztályban legföljebb 80 tanuló foglalhat helyet, 198 gyermekre még három tanterem rendezendő be s illetve még ugyan annyi tanítói állás szervezendő. Mivel pedig a r. kath. hitközség felekezeti iskoláját a törvénynek megfelelően kibővíteni nem akarja, mert állítása szerint erre nem képes: a törvény értelmében a politikai község köteles a 198 gyermek iskoláztatásáról gondoskodni. Oda irányul tehát a tanfelügyelő megkeresése, hogy a járási főszolgabíró alakíttassa meg Duna-Szekcsőn a községi iskolaszéket, melynek hivatása a vármegye közigazgatási bizottsága által jóváhagyandó költségvetés alapján három tanítói állás szervezéséről gondoskodni.

T Á V I R A T O K.

— **Szell Kálmán bécsi utja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szell Kálmán szombat este váratlanul Bécsbe utazott, mi nagy meglepetést keltett a szabadelvű pártban. Maga Bánffy is csak vasárnap értesült róla. Bár a szabadelvűek tagadják, hogy Szell a kompromisszum ügyében utazott volna fel Bécsbe, mert ezt Bánffy tudta nélkül lehetetlennek tartják; de tény, hogy vasárnap értekezett Goluchowszky Agenor külügyminiszterrel, Kállay bécsi közös pénzügyminiszter és Széchenyi Manó gróffal, a király személye körüli miniszterrel. Hogy megy-e audienciára a királyhoz Szell, nem tudni. A beavatottak kapcsolatba hozzák ez utazást azzal a megállapodással, mely Ischlben régebben Bánffy és Badeni között történt. A megállapodás most, úgy látszik, kipattant Bánffynak a Szell formulájához fűzött tóladékában. Az ischli megállapodás szerint Bánffy ígéretet tett, a szövetségnek Ausztriával való fenntartására a 14-ik paragra-

fus alapján, mind addig, míg a törvényhozási faktorok — tehát a korona is — másképp nem intézkednek. Ez volt az ischli titok, melyről Bánffy sohasem mert nyilatkozni, mert a saját pártjától is félt. Ezért tartotta folyton a korona is. Most be akarta csempészni ezt a békepontokba, de az ellenzék merev visszautasítása ebben meggátolta. Szell utjából az ellenzék reményt merít.

A képviselőház ülése alatt érkezett meg a hír Bécsből, hogy a király Szell Kálmánt tegnap Schönbrunnban kihallgatáson fogadta. Bánffyt tegnap este váratlanul Bécsbe telegrafálták s ma a királynál volt kihallgatáson.

A kormánypártiak körében különféle verziók keringenek, melyek közül legvalószínűbb, hogy Szell Kálmán Bánffy tudta nélkül ment a királyhoz kihallgatásra s Bánffy báró tegnap este még magam sem tudta, hogy őt is felcitolják Bécsbe.

A kihallgatás előtt, mely déli egy órakor történt, Goluchowszky, Kállay és Széchenyi Manó voltak kihallgatáson. Szell kihallgatását Kállay eszközölte ki.

— **Ismét egy torontáli párbaj.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagybecskereken Dániel László volt főispán és Demkó Endre dr. között pisztoly-párbaj volt tegnap. Demkó a levegőbe löött; Dániel pedig eldobta a pisztolyát. A felek a párbaj után nem békültek ki.

— **A Tisza-klikk ujságja megbukott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mikszáth Kálmán ma a képviselőházban kijelentette, hogy a szerkesztése alatt megjelenő »Országos Hírlap« holnaputánól kezdve beleolvad a Pesti Hírlapba. — Az ujságírók klubja Mikszáthot lemondadni akarja az elnökségről s indítványozni fogják, hogy az Országos Hírlap főszerkesztőségéből a többi lapok szerkesztőségei vegyenek át egy-egy munkatársat.

— **A képviselőház ülése január 23-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Madarász elnök bejelentette Groisz Gusztávnak, a kolozsvári második kerület képviselőjének halálát.

Dániel miniszter néhány vicinális vasut engedélyezéséről szóló javaslatot nyújtott be, aztán folyt tovább a névszerinti szavazás, unalmasan, vontatottan s csak a folyosókon lüktetett lázasan az élet.

— **A szorongatott kormánypárt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Szell Kálmán akciója által sarokba szorított Tisza-Bánffy-klikk erősen rémitgeti a szökésre kész párttagokat az országgyűlés főszerkesztésével, a mi nek ellenében az ellenzéki pártkörökben is erősen pertraktáltak az ellenzéki választási kartell, melybe a disszidenseket is belevonják.

Szellágyi szemrehányást tett a kormánypártiaknak viselkedésükért, mert soha ellenzék becsületesebben, konciliánsabban nem tárgyalt. Egy kis jóakarattal most már meg volna a béke.

— **Az ellenzéki megbizottak ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi tegnap az ellenzéknek a béketárgyalásokra kiküldött megbizottait ma délelőttre egybehívta, a miből azt kombinálták, hogy Bánffy válasza az Apponyi-féle memorandumra már ezen az ülésen elő lesz terjesztve. Ez azonban nem bizonyult valósnak, mert az ellenzéki megbizottaknak ma délelőtt tartott ülésén, melyen Szilágyi Dezső és Andrássy Gyula is megjelentek, csak azt a jelentést állapították meg és írták alá, melyet a megbizottak a ma esti pártkonferenciák elé fognak terjeszteni a békeakció eddigi folyamatáról.

— **Hevesmegye védi a törvényt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országgyűlési pártok nagy érdeklődéssel néznek Hevesmegye mai törvényhatósági közgyűlése elé, mely — hir szerint — a törvényen kívüli adószedés és ujoncozás ellen, valamint az országgyűlés törvénytelen feloszlása esetére, a választási passzivitás mellett fog nyilatkozni.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 23.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.60. —
Tengeri, májusra: 4.87. — Rozs, márciusra: 7.96. —
Zab, őszre: 5.92. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 359.25. — Magyar hitelrészvény: 391.50. — Államvasut: 363.10. —

Nyilt-tér.

Nyilvános köszönet.

Mult hó 23-án tűz által legnagyobb részben megsemmisült árutárunk Fürst Gyula úr itteni főgynöksége révén a

cs. kir. szab. Adriai biztosító társulatnál volt biztosítva, mely társulat részéről a kárbecslés kifogástalanul megejtetvén, kárunk a legmegtányosabban rendezve és kifizetve lett.

A káreset rendezése után indíttatva érezzük magunkat a

cs. kir. szab. Adriai biztosító társulatnak ezuttal is beigazolt s általános ismert méltányos eljárásáért köszönetünket nyilvánítani; nemkülönben köszönettel és elismeréssel adózunk Fürst Gyula főgynök és Fekete József titkár uraknak, kik a tüzesetnél érdekeinket mindenképp méltóan képviselték.

Kelt Pécsen, 1899. január 18.

Klein testvérek.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik boldogult és forrón szeretett férjem,

Lill Istvánnak,

f. hó 20-án végbement temetésén megjelenésük, koszoruk küldése s részvétüknek egyéb utoni kifejezése által mély fájdalommat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetemet.

Pécsen, 1899. január hó 22-én.

Özv. Lill Istvánné.

Oly számosan voltak szivesek megajándékozni 7 évi Pécssett való tartózkodásom alatt jóindulatu figyelmükkel, barátságukkal, hogy Debreczenbe való távozásom alkalmából csak ez uton mondhatok nagyrabecsült jóakaróimnak halás köszönetet, jóbarátaimnak nem utolsó Isten hozzád-ot. Viszontlátásra szeptemberben.

Kovács István.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

HIRDETÉSEK.

653. szám. **Árverési hirdetmény.**
 bv. 1898.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék 1898. évi 140/polg. számú végzése következtében, Dr. Egry Dezső ügyvéd által képviselt, Peck György javára, Braun Bálint ellen 45 frt s jár. erejéig 1898. évi február hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 309 frtra becsült lovak, gazdasági eszközök, széna és trágyából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsváradai kir. járásbíró V. I. 79/4.—1898. számú végzése folytán 45 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi július hó 3. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 21 frt 88 krban bíróság már megállapított költségek erejéig, **Fazekasboda községben, az alperes lakásán** leendő eszközzésére. 1899. évi január hó 27-ik napjának délelőtti 8 óra határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvény cikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Pécsváradon, 1899. évi január hó 13-ik napján.

Kovácsy Gyula,
 kir. bir. végrehajtó.

Fürészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr.,
 fél kocsival 2 frt 20 kr-ért
 házhoz szállítva,

valamint legjobb minőségű

száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakereskedőnél

Pécssett, Szigeti-országut 33. sz.

☛ **Telefon szám 88.** ☛

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak

1000 drb 25 frt, bérmentve a vasut-
 hoz szállítva,

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa ducok jutányos árban.

Köszönet-nyilvánítás.

Ő fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapesten.

Császári és királyi ő fensége, Lipót Salvator főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ő fensége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.
 Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Nines többé lábfájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebül a járása annak, a ki cipőjét Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

☛ **Viszont eladóknak megfelelő árengedmény.** ☛

kereskedőnél.

Egyedüll elárusító raktár Pécssett: **Weisz Adolf** bór-

Pályázati hirdetmény.

A „Mohácsi Kölcsönös Segélyzőegylet“ mint szövetkezet évi 500 frt fizetéssel rendszeresített

pénztárosi állásra

pályázatot hirdet.

A pályázók kérvényökben kimutatni kötelesek szakképzettségüket, ezen minőségben eddig eltöltött gyakorlatukat, nyelvismeretüket, családi állapotukat s azt, hogy védkötelezettségöknek eleget tettek. Előnynyel bírnak, akik a Mohácson és vidékén dívó nyelveket szóban, esetleg írásban is birják.

A megválasztandó köteles állását 1899-ik évi február hó 1-én elfoglalni s ezt megelőzőleg készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírral évi fizetésének megfelelő összeget biztosítékképp letenni.

A pályázati kérvények **Jagics József** egyleti elnökre címezve, 1899. évi január hó 30-ig adandók be.

Kelt Mohácson, 1899. január 19-én.

Az igazgatóság.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

724. sz. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Pécs szab. kir. város törvényhatóságánál elhalálozás folytán megüresedett évi 500 frt fizetéssel s jelenleg 10%-os drágasági pótlékkal javadalmazott

negyedmesterei állásra

ezennel pályázatot hirdetek.

Fölvivom ennelfogva a pályázni kívánókat, hogy az 1883. évi I. t. c. 19. §-ában előirt elméleti képzettségüket, eddigi alkalmaztatásukat és egészségi állapotukat igazoló okmányokkal fölszerelt folyamodváuyaikat méltóságos dr. báró Fejérváry Imre úrhoz, Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánjához címezve, közszolgálatban állók hivatali fölsőbbségük útján, abban nem állók pedig közvetlenül folyó évi február hó 15-éig nálam nyujtsák be.

Pécssett, 1899. január hó 15-én.

Majorossy Imre
 polgármester.